

ALPHABETUM

BARMANUM

S E U

BOMANUM

REGNI AVAE

FINITIMARUMQUE REGIONUM

ROMAE MDCCLXXVI.

Typis Sacrae Congreg. de Propaganda Fide

PRAESIDUM ADPROBATIONE.

ALPHABETUM

BARMANUM

1710

BOGARTUM

HEGEMERUM

INSTITUTIONUM

DOMINUS

THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1850-1860

PIO VI. P. O. M

RELIGIONIS . ET . FIDEI . VINDICI
ECCLESIASTICAE . DISCIPLINAE . ADSERTORI
CVIVS . AVCTORITATE . ET . AVSPICIIS
CHRISTIANA . DOGMATA . IN . REMOTIS . REGIONIBVS
ANNVNCIANTVR
ALPHABETVM . BARMANVM . SEV . BOMANVM
REGNI . AVENSIS
QVOD . NVNC . PRIMVM
TYPIS . SAC . CONG . DE . PROP . FIDE
INCISVM . PERCVSSVM . CONFLATVM
ET . EXCVSVM . EST
ET . CVIVS , SONO . ET . LITTERIS
INDICIS . GENTIBVS . TRANS . GANGEM
CATHOLICAE . VERITATES . TRADVNTVR
MINISTERIO . CLERICORVM . REG . S . PAVLLI
STEPHANVS . BORGIA
A . SECRETIS . SS . CONGREGATIONIS
OB . INSIGNEM . ERGA . SE . VOLVNTATIS
ET . INDVLGENTIAE . EIVS . EFFECTVM
BEATISSIMO . ET . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI
LIBENS . MERITO . OFFERT

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30542455>

LECTORI
ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praefes Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

I. **D**ivina illa idiomatum charismata, quibus peculiari, ac caelesti prorsus largitate, ac privilegio donati fuerunt Apostoli, ut cunctis gentibus linguarum numero diversis Evangelicas veritates praedicarent, adumbrare, aemulari, vel potius compensare nititur Sacra Propagandae Fidei Congregatio, dum varia exoticarum linguarum genera confectatur, quae suis typis exprimat, quaeque Fidei Praeconibus, quos suis sumptibus in longinquas regiones ablegat, tamquam instrumenta praesentissima, quibus instruuntur, & commendentur, comparet, atque proponat. Postquam postremis hisce temporibus de Indicis linguis potissimum sollicita Tibetanæ, seu Tangutanae, Brammhanicae, seu Indostanicae, & Malabaricae, seu Samscrudonicae, quibus nos pro viribus iam praefari studuimus, Alphabeta, typographicis omnibus formis instructa, persicienda curavit, & aliquot etiam Christianae Fidei rudimenta iis-

dem expressa edere sategit, animum tandem Romano, seu Romano idiomati applicuit. Commode eiusdem idiomatis apices, & elementa accurate designata ad nos attulit elapso anno ex Peguensi Missione redux Melchior Carpanius Laudensis, ex Clericis Regularibus Sancti Pauli, qui Barnabitae appellantur, quibusque nimirum Fidei nostrae, propagatio in vastissimo Avaë Regno, & sacrorum operatio in XII. Ecclesiis per hoc ipsum Regnum dispersis concredita est. Cum enim ipse incolet potissimum Urbem, quae Rangon audit, quaeque portum ad Peguense Regnum pertinentem parat, & Avaë apud Regem ipsum, & in Tavai regionibus, quibus erudiendis usque ab anno MDCCCLXIV. addictus fuerat, moras traxerit, facile eidem fuit & exactas characterum formas, & ipsius idiomatis peritiam consequi, quorum omnium ope huius Alphabeti sculptura, percussio, & conflatio recte per operas nostras flaturariam artem exercentes perageretur, atque prelo committi possent tum huius linguae primiora specimina, tum etiam Christianae nostrae doctrinae Compendium.

II. Huius linguae, quae Avaë potissimum usurpatur, ceterisque praestat idiomatibus, extensionem per reliqua sive Regna, sive Provincias Avaë Regi subiectas, atque huius Regni, ceterarumque ditionum fines ita accurate descripsit

Carpanius noster, ut ad ipsum amandare Lectores nostros nunc praestet. Tum horum populorum omnium superstitionem, qua & Numen Godoma colunt, & absurdas de mundo, & anima opiniones fovent, late etiam ipse prosequitur, ut haec dumtaxat nunc innuisse sit satis. Tandem ea attingit de Bomanorum gente, quae excellentiora, quam quae Mendezius Pintius, Morerius, Martinierraeus, aliique, & ampliora, quam quae designavit Raynalius (1), haberi debeant. Barmanam igitur linguam proponimus, quam ita appellare placuit, ut ea staret etiam nomenclatura, quae primum ab Europeorum errore, seu vitiosa pronuntiatione profecta, locum deinde obtinuit in geographicis libris, tabulisque, quaeque designari vulgo coepit ea gens, quae trans Gangem in Asia ad gradum vigesimum primum longitudinis est, quaeque Bomana potius appellanda esset. Siquidem, ut recte observat Bartholomaeus Ziegenbalgus, olim Danicae heterodoxae Missionis apud Indos Orientales Minister (2),

(1) Histoire philosophique, & politique des Etablissements, & du Commerce des Européens dans les deux Indes. Tom. I. pag. 342., & suiv.

(2) Thesaur. Epistol. La-Croizian. Tom. I. pag. 381. Epist. 319.

in mappis etiam geographis, & libris hi-
 storis talia tantum inveniuntur regionum,
 urbium, & personarum nomina, quae In-
 dus intelligere nequit, quia Europei omnes
 illas voces, & nomina, ex ignorantia lin-
 guae, falso pronunciarunt, & exararunt.
 Nulla ergo gens, nulla ditio, nulla urbs, nulla
 lingua, quae Barmana dici possit; cum potius
 Bomana κατ' Ἑοχλῶ, vel ex honoris cognomi-
 ne harum omnium unaquaeque appellari consue-
 verit, quod ex huius linguae genio vel magna
 gens, vel vir fortis, Bomas nomine designe-
 tur; 𑀧𑀺𑀢𑀺 enim caput, 𑀧𑀺𑀢𑀺𑀺𑀺
 mah vero vir vocitatur. Quapropter Barmanae
 linguae litteras Carpanius noster ita proponit,
 ut figuram primum, deinde nomen, tum nomi-
 nis explicationem, ac demum potestatem addu-
 cat. Neque ea praeterit, quae pronunciationi
 recte instituendae opportuna esse possint. Exhibitis
 vero radicalibus litteris, quae xxxiii. numeran-
 tur, & in schemate etiam aere inciso, quod ad
 Prologi calcem dabitur, exprimuntur, & qua-
 rum viii. vocales, reliquae consonantes sunt, eas
 subdit, quae nonnullis nominibus adiiciuntur,
 vel etiam ad maiorem brevitatem usurpantur;
 tum quae primi generis sunt, quaeque ex adiun-
 ctis syllabae fiunt; hinc signa, quae iisdem lit-

teris addita eundem habent sonum; dein genus aliud syllabarum, quod locum habet tantum cum nonnullis litteris, quae aliud signum praeter superiora adnexum habent, fiuntque syllabae compositae; ac tandem tertium, ceteraque ad decimum usque syllabarum genera, quae variis instructa signis varios sonos efficiunt. Cetera vero, quae tirones scire praestat, ut ad legendum se componant, & ut linguae genium deprehendant, profequitur in Prologo. Opusculum claudunt Christianorum preces, Symbolum Apostolorum, & Praecepta Decalogi in hoc ipsum idioma conversa.

III. Tandem alterum Alphabetum proponit, quod lingua Pali, sive Bali, sive Balia appellatur, quodque laudato superius schemate aere, insculpto exhibetur, & illustratur in Prologo. Haec lingua, quae totidem xxxiii. constat elementis, vetustissima est in Auae Regno, & arcana, utpote quae a Talapoinis (quod Monachorum genus est) unice colatur; quemadmodum a rusticis in silvis lingua altera Carian dicta pronuntiatur, quae sibilis scatet, & ex monosyllabis coalescit, ut nihil cum ceteris commune habeat. Hoc autem idiomate Pali exaratus est liber Kammua, seu Codex ordinationum, caeremoniarum, praeceptorumque omnium ad religionem pertinentium, qui etiam in Regno Peguen-

si, Siamensi, Laosensi, & Arakanensi obtinet. Huius Proemium idcirco a Carpanio nostro in eodem schemate adducitur, qui nimirum illud excipere potuerit ex elegantissimo eiusdem Kam-mua exemplari, quod secum in Italiam adduxit, ac dein dono dedit amplissimo S. R. E. Card., & S. C. de Prop. Fide, eiusque Typographiae Praefecto Iosepho M. Castellio, ex cuius dein munificentia cessit huic nostrae Collegii Urbani Bibliothecae. Lingua Pali memoratur etiam a Kaempferio (1), qua Buttam Deum, de quo tam docte, tam copiose, tamque eleganter disseruit Vir Cl. Augustinus Antonius Georgius (2) Eremitarum Austriensium Procurator Generalis, & Litterariae Reipublicae decus eximium, Sammona Khodum a Siamensibus, & Sammana Khutama a Peguanis appellatum testatur. Sacram hanc linguam innuit insuper Maturinus Veyssierreius La-Crozius (3), quam quidem usurpatam asserit in regnis Laos, Pegu, Cambodiensi, & Siamensi, quamque cum ceteris Indicis litteris, quibus Brachmanes, Malabares, Ceilanenses, Siamenses,

(1) *Histor. Iapon. Tom. I. pag. 208.*

(2) *Alphabet. Tibetan. passim.*

(3) *Cit. Comment. Epistol. La-Crozian. Tom. III Epistol. 42. pag. 85.*

Et Iavanes utuntur, satis inter se, etsi mutatis pro genio gentium apicibus, convenire contendit.

IV. Unde Alphabetum Bomanum, Et ali mutuati fuerint Avenfes, penes quos cum imperii sede utrumque potissimum praestat, Carpianus noster exquirere interim promittit, qui tamen a Persica manare nunc putet. Ceterum La-Crozius ipse (1), ut nos etiam alibi advertimus (2), in ea fuit sententia, ut censeret Indicas, Et Tartaricas linguas omnes a Persica, hanc vero ab Aegyptiaca originem ducere; quod sane inficiatus est Theophilus Sigefridus Bayerius (3); qui interim tamen suspicatus est, veteres Persicas, quas Thomas Hydeius illustrare aggressus est, quamdam convenientiam cum Armenicis habere. Ast multam Alphabetum Pali, quoad nonnullas litteras, similitudinem habere videtur cum Armenicae linguae elementis, quae quidem nonnisi post saeculi IV. dimidium obtinuerunt, cum antea Armeni finitimorum populorum litteris, scilicet Persarum, Syrorum, Et Graecorum uteren-

(1) Loc. cit. Epist. 9. pag. 22., Et 23.

(2) In Praefatione ad Alphabetum Brammhanicum, seu Indostanicum Universitatis Kasi, §. IV. pag. XIII.

(3) Cit. Commerc. Epistol. La-Crozian. Tom. I. Epist. 13. pag. 16.

tur (1). Harum nonnullas heic recensemus, ex consilio, & ductu Georgii Bagdadii Anteplicii Armeni, Monachi Congregationis Mechitarensis Sancti Lazari, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide patriae linguae Professoris scientissimi, quas proinde conferre cum Palicis apicibus, in aenea tabula insculptis, facile poteris. Quare has accipe, & perpende; hae enim sunt: *u aip, ʒ za, ʒ jet, ʒ ghat, ʒ mien, ʒ nu, n ue, ʒ be, ʒ ra, u se, u diun, g tzo.*

Tum Malabaricum etiam Alphabetum, quod prela nostra primum litterato orbi communicarunt, scatet plurimis litteris, quae ad Armenicarum formas accedunt. Si hinc argumentum peti liceret de Indicarum litterarum origine, cum Armenicae non vetustissimae sint, ut superius innuimus, parum etiam antiquitatis tribui Indicis posset; aſt si ab Armenis, commercio suffragante, allatae fuissent litterae Persicae, quibus ipsi antea utebantur, atque illae praesertim, quas ex Zendica, & Pazendica scriptura eduxit Hydeus, forte remotior antiquitas iisdem adscribi, earumque origo Armenis quinetiam ac-

(1) De origine, & antiquitate Linguae Armenae videndus Moses Coronensis scriptor saeculi iv., & v. Lib. iiii. Historiae Armenorum; Londini typis Wisthonianis ann. 1736.

cepta referri posset. Verumtamen in perquirenda rerum origine non nisi verisimilitudo consecrari potest, nec nisi dubitanter coniecturis aliquid tribuere decet.

v. Poesi praesertim, quae similibus syllabarum desinentiis potius, quam ipso numero syllabarum condatur, gaudent Romani. Ea nimirum utuntur in tractandis praecipue rebus ad religionem pertinentibus. Ita etiam conscriptus est Codex Regularum, quae a Talapoinis observantur, Padimot ab ipsis appellatus, qui palmis, quibus nomen Ole, conscriptus, & Romana lingua expressus servatur nunc in laudata Collegii Urbani Bibliotheca. Ibi dem etiam prostant nunc Epistolae Divi Pauli, Evangelia dierum omnium Dominicalium, Epistola Dogmatica, & Dialogus inter Missionarium, & Talapoinum, quae & eodem idiomate concepta sunt, & iisdem palmis consignata. Accessit tandem Evangelium Divi Matthaei Romanice loquens, & exceptum alio papyri genere, quod Babota alba nuncupatur. Haec omnia a Carpanio nostro resignata Cl. Praesuli Stephano Borgiae S.C. de Propag. Fide a Secretis, in superscriptam Bibliothecam ex consuetudine eiusdem Praesulis largitate migrarunt. Sed de idiomate, eiusque Codicibus satis.

vi. Nos tamen laetamur interea, omnium primos & Litterariae Reipublicae exhibuisse, & Catholicae Religionis incremento dedicasse.

exoticum hoc Alphabetum, cuius nulla vestigia
 in Tabula aenea xxvii. Alphabetorum, quam
 a se restauratam, & auctam rursus edidit anno
 ciciocclix. Carolus Mortonius Medicus, & Lon-
 dinensis Regiae Societatis a Secretis; nulla in
 celebri, & magna illa Alphabetorum collectio-
 ne, quam adductis ducentis Orationis Domini-
 calis versionibus, per totidem exotica elemen-
 ta, & idiomatica expressis, vulgavit Lipsiae,
 anno ciciocclviii. Ioh. Frid. Fritzius, & Be-
 niaminus Scultzius; nulla in Syllabo altero Ora-
 tionum Dominicalium a Cl. Chamberlaynio edi-
 to; ac nulla demum in magno Lexico Encyclo-
 paedico, ubi plurimum exoticarum linguarum Al-
 phabeta adducta sunt. Nunc id unum est reli-
 quum, ut quae instrumenta parantur quotidie,
 quaeque instituuntur commoda ad Evangelicas
 veritates longe, lateque inter gentes, adhuc
 idolorum cultui foede mancipatas, disseminan-
 das, quique iisdem suffulti & instrumentis, &
 commodis ab hac nostra Congregatione, tamquam
 ab instructissimo armamentario Praecones quo-
 cumque terrarum ablegantur, caelesti virtute
 roborentur, ut & Beatissimi Catholici Orbis Re-
 ctoris, ac Magistri Pii VI. votis, & amplis-
 simorum Procerum Fidei Propagandae negotiis
 praepositorum studiis, atque sollicitudinibus uber-
 rime respondeant. Tu, qui legis, haec boni con-
 sulas, & vale.

PROLOGUS AD ALPHABETUM BARMANUM SEU BOMANUM.

Regnorum Avae, & Pegù &c.

QUAE a Summis Pontificibus constituta est Sacra Congregatio de Propaganda Fide, ut per universum orbem Apostolicas Missiones promoveret, ac procuraret, eius nunc sollicitudine, illud in publicam lucem prodit novae linguae Alphabetum propriis delineatum characteribus, quod non modo novitate sua, verum maiori utilitate, & incremento Catholicae Religionis omnibus se probaturum confidimus. *Barmanorum*, seu verius *Bomanorum* haec est lingua, quae in *Avae* Regno Asiae,

& in Orientali Peninsula trans Gangem fluvium locum obtinet, & sedem. *Avae* Regnum Tibeto, & Tartaricae Sinae, sive Tartariae Chinensi finitimum est. Cingitur autem a Regnis *Pegù*, *Tangut*, *Laos*, *Cassì*, vel *Assem*, & *Arrakan*. Vastissima regio est Galliarum Regno duplo amplior; sed soli magnitudini hominum frequentia non respondet, immensis enim tegitur silvis. Rex, qui hodie illi praest Regno, *Miassa Pra* appellatur, & potentissimus est, nec tantum in Regno *Avae* proprie dicto dominatur, sed & in Regnis *Tangù*, *Pegù*, & in planis, apertisque regionibus Regni *Assem*, *Prum*, *Pagan*, *Martaban*, & in Provinciis *Tavai*, *Tenasserim*, Insulaque *Negraliae*. In his locis omnibus *Barmana* lingua, si cunctis non est communis, aliis idioma- tibus praestat, ac dominatur.

De origine gentis, quae haec loca

incolit, nil accurate definiiri potest. Monumenta enim desunt antiquitatis apud nationem adhuc rudem. Sed, ut in aliis terrae plagis multitudo populorum Borealium refluit, seseque expandit in loca Meridionalia; ita duobus ab hinc saeculis immensus Tartarorum exercitus sub Rege *Chochiapon* (septingenta hominum millia fuisse dicuntur) post susceptam frustra contra Sinenses expeditionem, sese diffudit in Regna *Avae*, *Pegù*, *Martaban*, *Tenasserim*, *Siriam*, & *Arrakan*.

Novi isti terrae hospites, & invasores tunc primum appellati fuerunt *Barmani*, praesertim a *Mendez Pinto*, quod inscienter factum videtur. Neque enim proprium nomen est, vel veterum incolarum, vel eorum, qui cum illis commixti sunt, eosque domuerunt: *Bomani* appellari debebant; hoc enim nomen sibi tri-

buunt, eoque gloriantur, cum virum fortem, ac magnum significet.

Innumeras fortis vicissitudines experti sunt hi populi, novique eorum Reges, donec anno MDCCXLIV *Sahon Romanus* Regni Peguani Praefectus rebellavit, suumque exauctoravit Regem. Contra hunc tyrannum alter successit nomine *Semincto* genere Peguanus, qui antea *Talapoinus* fuerat; sed cum plura nefarie, & crudeliter ageret, *Alom Pra* viventis Regis pater, accurrente libenter populo, qui *Seminctoum* oderat, bellum illi inferre non dubitavit, & de eo in captivitatem abducto triumphavit. Haec speciminis loco dicta sint de statu civili harum Provinciarum. Fusiora fortasse alibi.

De moribus, & religione horum populorum dicenda potius aliqua sunt, quamquam parcissime. Perpetuo inter eos turpe viguit Idololatriae genus. Ob multas

enim Regni perturbationes, & praecepta fabulosa Talapoinorum, qui certo quodam numero congregari nostrorum Clustralium more vitam, & domicilium commune habent, magna sane morum corruptio, & quamplurimae, & portentosae fabulae inductae sunt. Inter cetera affirmant mundum hunc ex aliis iam conditis esse quintum ordine, aliis quatuor iampridem absumptis partim ab igne, partim ab aqua, & ad nihilum redactis, omnibusque his quatuor suum cuique Deum praefuisse contendunt longe alium ab eo, qui nostris temporibus viget, ac dominatur. Ex quarto autem mundo in aquis submerso superstitem fuisse credunt unam arborem *Gondom* ab ipsis vocatam, unamque aviculam, ex cuius stercore mixto cum foliis ab illa arbore decidentibus, & super aquas natantibus mollis quaedam massa primum effecta est, qua paul-

latim obdurata, terrae praesentis superficies est orta, quae validis deinde motibus disiecta, & concussa in septem partes, & insulas divisa fuit, quibus totum orbem componi arbitrantur. Ea quoque opinione ducuntur mundum hunc absumptum iri ab igne, cum hominum iniquitas completa erit. Superficiem mundi planam esse credunt, molem autem ipsius quadratam. Solem nocturno tempore latere putant abditum a tergo quorundam inaccessibilium montium, ex quibus illius Regni flumina decurrere opinantur.

Ut autem hominum explicent originem, aiunt bonos Genios, sive Daemones, quos *Nat* solent appellare, involutos in subtilissima quadam materia, quam *Le*, aut ventum vocant, voluptatis causa descendisse in semper viridem illam arborem *Gondom*, ex qua delapsi inter de-

ambulandum per mollem terrae superficiem, adhaerente luto eorum pedibus graves facti sunt, & ponderosi, ut in altum sese attollere, & per aera volitare amplius non possent. Hausto terrae odore ita eorum exarsit concupiscentia, ut cunctis ardor dem fuerit suam propagandi speciem; cumque reperissent nonnullos dissimilis formae, ac figurae, quasi ludentes homines procrearunt, sed ita corruptos, ut nihil aliud inter eos in deliciis esset nisi iniquitas, & peccatum; sed elapsis tandem DCCCXCIX. transmigrationibus *Godoma* praesentis huius mundi, ut volunt, Deus, exemplo, praeceptis, ac Talapoinorum institutione edoctos homines, ab iniquitate ad iustitiam, & societatis conditionem deduxit. Belluas formatas dicunt ex putrefactione, grandiores vero ex aqua nasci affirmant.

Idea, quam de Divinitate habent gen-

tes istae, confusa ita est, ut non solum credant simplicem hominem posse propriis meritis Deum fieri, verum, quod mirabilius videtur, Dei essentiam quamdam esse annihilationem contendunt. Nam cum beatitudinis spiritualis ideam non habeant, & solum afficiantur idea passionis, quam recipere materia potest, asserunt Divinitatem in eo sitam esse, ut nequeat ab uno Ente in aliud converti: sicque ut passioni non sit obnoxia necessariam esse annihilationem. Admittunt igitur metempsychosim, sive transmigrationem, sed ita, ut sit bonorum operum praemium transmigrationis in nobile aliquod animal, ut poena vitiorum transitus in viles belluas, vel vegetabilia. Infernum quoque decernunt gravioribus delictis, sed ad statutum tempus. Ab opinione vero Manetis, vel aliorum de duobus principiis ita longe abhorrent,

ut quamvis in Indicis regionibus haec opinio fere communis videatur, a Barmanis morte mulcentur illi, qui *Calocum*, seu sacrificium offerunt *Pelù*, quamvis hoc olim Peguanis permetteretur.

Barmani imaginandi vi pollent, & perspicacia; stratagemmata enim, astutia in bellis, tot, tantorumque populorum regimen, & cum Europeis negotia id aperte testantur, quorum una vox est, quoad sagacitatem, ipsorum licet fraudes, & latrocinia non imitentur, Sinensibus anteire. Quin immo Barmani (si negotium cum Europeis habentes demas) iure prae Indis gloriantur de summa pacis tempore humanitate, hospitalitate, erga Deum, & maiores observantia, divinaeque indignationis metu. Ab otio, & voluptatibus, praecipuis Indorum vitiis, abhorrentes assiduus exercet labor, luctantes, in stadio currentes, difficiles agentes, choreas, equos, elephan-

tes domantes , per flumina scaphas trahentes , ac ideo laudabiles , quia nulla necessitas ; his enim Oryza , ac tenelli frondium vertices cum Poch , seu putrido pisce sale , resolutoque pipere longo mixti satis sunt ad victum ; & ex picto gossypio pannus circa renes cinctus petasum , subuculam , femoralia , caligas , linteum , stragulum præstat .

Viget apud Barmanos Polygamia , & primo consanguinitatis gradu , quem & ipsi detestantur , excepto , ceteros non observant : hinc frater defuncti fratris relictam ducit uxorem . Nullis feminae clauduntur aedibus , sed demptis ancillis , separatim vivunt ; filii matris sortem sequuntur . Severe puniuntur adulteria . Nulla tamen adolescentulae infamia , noto amasio . Si mascula proles , patris est , quoties post partum . & pro puerperio mulieri suppeditarit alimenta ;

femina vero matris . Corruptae , viro non renuente , cui volunt , nubunt . Pro utraque parte sub quibusdam conditionibus stat divortium . Natos , praesertim mares usque ad idololatriam diligunt . Defunctorum corpora publico , solemnique ritu extra urbem concremant ; at infantes in utero , vel in ortu cum matre decedentes una simul adhibitis facibus , & bellici tormenti strepitu ad malos fugandos spiritus noctu sepeliuntur . Haec porro superstitio , ceteraeque innumerae , quae in illis locis vigent , promoventur a Talapoinis , quibus non parum lucri accrescit ex iis eleemosynis , quas frequentes , largasque exigunt , cum in domos a malis *Nat* vexatas se conferunt . Hi quidem Talapoini , quod ad Idololatriam , superstitionemque spectat , callide componunt , ac moderantur . Eorum numerus est quidem non exiguus : Monachorum

more vivunt in varias sedes divisi, quae in Barmanica lingua *Bao* appellantur. Caelibem profitentur vitam, easque servant leges, quae in binis libris eorum continentur, quorum alter *Kammua*, alter vero *Padimot* appellatur. In primo horum librorum eae caeremoniae describuntur; quibus utuntur, cum aliquis in eorum coetum admittitur, in quem ingressi tirocinium quoddam exercent usque dum principem *Bao* locum obtineant. Varias pro variis gradibus vestes induunt. In ipso autem ingressu vestem sumunt flavi coloris, de hoc enim colore gaudent Talapoini. Tunicae huic flavae stolam superimponunt, quae ab humero ad dexterum latus decurrit, totamque vestem zona cingunt. Cum vero ad secundum gradum, qui *Pinzen* dicitur, adscendunt, aliam vestem instar magni pallii sumunt, quam retinent cum ad primatum *Bao*

perveniant . Etsi caelibatam , ut diximus , Talapoini fervent ; hanc tamen vitae rationem deserere impune possunt , uxoremque ducere , dummodo per integrum annum capite tonso , alba veste induti , (quae poenitentiae statum , & argumentum indicat) apud aliquem *Bao* commorentur ; quibus omnibus cum satisfecerint , mulieres quotquot volunt , ducere possunt . Dignum praeterea consideratione est , Talapoinos non solum obedientiam praestare solitos Principibus illis , qui *Bao* praesunt , verum etiam aliis in variis provinciis manentibus , qui omnes subiecti sunt cuidam communi Reçtori , ad quem in multis occasionibus appellationis causa confugiunt .

Neque homines tantum Talapoinorum institutiones , sed multae etiam mulieres easdem profitentur . Ex his nonnullae simul cohabitant , plerumque fere apud

aliquem *Bao*, aliae vero in privatis eorum domibus. Hae vestibus albi coloris gaudent, capite autem raso, & quamdiu in hac vitae conditione manent, tamdiu caelibatum servant.

Sed veniamus tandem ad illum, quod exhibendum proposuimus, Alphabetum linguae *Barmane*, seu *Romanae*. Illud observatione primum dignum esse existimo, quod in his regionibus cum chartae conficiendae artificium ignoretur, in quo Sinenses, aliique populi excellunt, litteras efformare solent ferrei stili ope in palmarum foliis, quae *Ole* dicuntur (a). Bar-

(a) Folia, quae Barmani adhibent, in Regno *Avae* sunt singularia, quippe quia nonnulla reperiuntur, quae latitudine pollices octo magis, & longitudine tres cubitus superent, cum alibi nec plus lata, quam larga quatuor tantum pollices aequent. Arbor, unde emittuntur, non est a communi palma dissimilis. Haec tamen centum adhuc annos perdurat, sed producto fructu, nec die superstes vivit. Huius

mani vero praeter has *Ole* quamdam peculiarem habent chartam, quam dicunt *Babote (a)*, supra quam nigro colore imbu-

modi fructus, quoad externam apparentiam, a nostris silvestribus malis non distinguuntur. Eruditissimus, neque unquam labore vincendus, Illusterrimus Praesul Stephanus Borgia in Congregatione de Propaganda Fide a Secretis praeter ferreum stilum, qui ad scribendum apud Barmanos in usu est, dono etiam dedit eiusdem Sacrae Congregationis Bibliothecae cum Evangelia, quae per annum in Missa leguntur, tum B Paulli Apostoli Epistolas, & Dialogum Talapoinum inter, & Missionarium, denique *Padimot*, hoc est eorundem Talapoinorum Regulas, omnia in hisce *Olis*, characteribus, Barmanaque lingua impressa.

(a) Ad hosce efformandos libros quoddam glutera componunt ex cannae visceribus, quam vocant *Banbu*, sed pro validiori cohaerentia gossypii partes, & gummam addentes. Ad tres, sive etiam quatuor cubitus ea folia deducunt, ut, quoad crassitiem, ab nostra crassiori charta non dissimilia esse videantur, quae in plures partes complicant ad maiorem scribendi commoditatem. Carbo, quo inficiuntur, retinetur a gumma, dum gluten formatur, imposta, saxumque, quo perliniuntur, iis imperti-

tam litteras inducunt, quos albo saponario lapide delineant. In publicis tabulis has adhibent *Babote*, itemque in actis iudicialibus, ceterisque huius generis rebus. Scribunt autem more nostro a laeva in dexteram, in quo communicant cum finitimis nationibus Siamensium, & Tibetanorum. Interpunctionis signis ad distinguendam orationem non utuntur, sed continua litterarum serie sine illis, quae maiusculae appellantur; finem vero sen-

tur nitorem. Saponaceum lapillum ad scribendum adhibent. Si scriptum non amplius inservit foliis *Bethel*, (quod quaedam aromatica arbor est) aut aliis herbis admotis folium renovant, ut iterum inserviat. In Bibliotheca de Propag. Fide una ex his *Babotis* asservatur Barmanum continens Alphabetum a clarissimo Regis Avae Scriba *Babascian* Armeno delineatum, quae plurimum iuvit in nostra impressione, sicuti etiam asservatur S. Matthaei Evangelium in linguam Barmanam, characteribus Barmanis translatum, nostroque atramento super *Babotam*, nullo adhuc infectam colore, conscriptum.

tentiae notant duabus lineolis deorsum ductis \parallel , vel duobus punctis, sive clausis, sive apertis. Constructio autem, vel circuitus eorum periodorum est Orientalium difficillior; desunt enim illis particulae, quae constituunt periodorum nexum, & verba traiciunt, & invertunt ita, ut confusio, non periodus videatur. Unum aut alterum exemplum afferam, ut hoc quisque per se videat. In introductione ad librum Kammuva, sive ad Tractatum de ordinatione, haec sunt prima eius verba: *Hominibus Nat Bruma viventibus omnibus obsequium oblatum omni ratione excellentiori ut recipere meretur, qui omnia scit, videt illo Domino Deo sit.* Quae aptiori ordine sic collocanda forent: *Illo Domino Deo, qui omnia scit, & videt, ut meretur recipere oblatum sit ab hominibus a Nat, a Bruma, & a viventibus omnibus obsequium*

omni ratione excellentiori &c. Et in Pa-
 dimot, sive libro regularum Talapoino-
 rum cap. 1. *Pater, qui non deponat ve-*
stem homines saeculares operas solitas sen-
suales agendo turpiter commiscendo se
quae amittere facit suam conditionem
culpam incurrit. Quae rectius dicentur:
Pater, nisi vestem deponat in culpam
incurrit, quae facit ut amittat suam
conditionem, agendo operas sensuales,
vel se turpiter commiscendo, ut solent ho-
mines saeculares. In eorum familiari ser-
 mone verbum postremum obtinet locum:
 sicque dicunt: *Je jughe: aquam ferte: ein*
soa: domum ite: bene fidele? bene ha-
betis? Docere solent prima rudimenta ca-
nendo, qui est mos omnium fere Orien-
talium. Quod haud scio, utrum ab ipsis fiat
ad sublevandum puerorum fastidium, an
ut canendo expeditior lingua evadat, &
se praeparet ad promptitudinem illam ne-
cessariam commotionibus, queis utuntur

in pronuntiando, vel ad quamdam praeferendam venustatem, cum in verborum clausulis nescio quis dulcis sonus remaneat. In his enim, quae bene pronuntiandi laudem ostentant nescio quid auditur, quod delectat; contra vero vulgares homines cum loquuntur nescio quid rustici, asperique in auribus imprimunt: hac ratione vulgaris ita dicet: *Mocambu, Soa, Laghe, La &c.* Non est bonum, Ite, Venite, Pulchrum &c. Iuvenis vero rite educatus vel nobilis dicet: *Mocambude, Soae, Laghene, Laee;* non fortiter exprimens adiectam litteram, vel particulam, sed ea ratione, ut suaviter audiatur, quasi in labris desinens.

Nominum diminutorum etiam copia Barmanis est, ita mulier apud illos vocabitur *Mi*, sive ignis, & puella infans *Migle*, sive igniculus, *Lugle*, infans, *Coele*, catulus, &c.

Haec autem cum potius Grammaticae
convenient, quam nostro huic Prologo,
libenter praetermitto. Hoc opus optime
praestare poterit Illustrissimus Praesul Io-
hannes Maria Percoto Episcopus Messolen-
sis, & Vicarius Apostolicus in illis Missio-
nibus, ac Barmanae linguae peritissimus,
qui iam mei discessus tempore eius lin-
guae Grammaticam eo perduxit post ma-
gnos labores, ut Vocabularium etiam
confecerit, in quo verba Latina respon-
dent Lusitanis, & Barmanis, quod ali-
quando haud difficulter in lucem edetur
novorum characterum typis, quos Sacra
Congregatio de Propaganda Fide Christia-
nae Religionis promovendae studiosissima,
ut conflarentur, commode iussit, opere,
& cura omni laude digna Eminentissimi
eiusdem Sac. Congreg. Praefecti Card. Ios.
Mariae Castellii, necnon amplissimi Prae-
sulis D. Stephani Borgiae, qui est a Secre-
tis ipsius Sacrae Congregationis.

Quemadmodum vero ita comparata est hominum mens, ut numquam quiescat, nisi ad aliquem statutum terminum perveniat, ita mihi non defuturi videntur, qui hoc Alphabetum percurrentes contenti non sint novisse illam gentem, in qua est in usu, sed desiderent scrutari, utrum Barmani horum characterum sint inventores, an alii, & unde in ipsos manarint, vel saltem ex qua radice proficiscantur. Quisque per se facile perspiciet Barmanorum characterum radices, si convertat oculos in characteres linguae *Pali*, sive *Bali*, sive *Balia*; quae in illis regionibus sacra est lingua, & antiquissima, quaeque semper suam simplicitatem servavit, quam unam discunt Talapoini. Ad calcem vero Prologi specimen ponitur characterum linguae *Pali* (a), quod consule.

(a) Anno 1689. Dñs de le Loubre Extraordina-

Ex qua vero mundi plaga haec sacra lingua in hasce regiones venerit, & quaenam eius sit origo; difficile admodum est discernere. Nonnulli quidem asserunt has litteras ex vetustissimis Hebraicae linguae characteribus deductas fuisse, & derivatas. Alii vero ab Aegyptiis ortas esse contendunt tum has, tum ceteras litteras linguarum Asiae, ac Orientis. Nobis vero ab Hebraeis primum, dein a Persicis, ob populorum commixtionem, & communicationem dimanasse vero similis videtur. Ast hu-

rius ad Siami Regem Galliae Regis Legatus, quosdam ex *Alphabeto Bali*, seu *Pali* characteres in Europam retulisse credidit; at deceptus fuit; quandoquidem ii non aliud sunt, quam characteres, sive litterae Barmanae, & Regni Laos. Vid. *part. II. fol. 78. &c.*

In hunc pariter errorem inciderunt Critici Collectores generalis itinationum historiae, Hagae Comitum editae sub anno 1755. *Tom. 12. fol. 264. &c.*

iusmodi argumentum, & cetera ad Bomanæ gentis originem pertinentia alibi discutienda relinquimus; cum angustus ille circulus, intra quem constituti sumus, excurrendi facultatem neget.

Ad rem igitur nostram descendamus. Barmani in suo Alphabeto numerant xxxiii. litteras radicales, licet careant litteris *Q*, & *F*, quibus suppleant littera *Ꞥ* idest *Ku*, & *Ꞥ* idest *Pha*. Incipiunt ab *Ꞥ*, seu *Ka-ghi*, idest *Ka* magnum, & terminant cum littera *Ꞥ*, seu *A*.

Vocales autem habent octo, quae sunt: *Ꞥ*, vel *ꞤꞤ'*, & significat *I* cum impetu eiectum e pectore. Alter *I* *ꞤꞤ'*, vel *Ꞥ°*, idest *I* ambiguum, neque breve, neque longum, & tandem tertium *Ꞥ* aequae longum, sed expressum protrahendo vocem ita efformatur *ꞤꞤ'*, vel *Ꞥ°*.

Duos habent *U*. Primum, quod est naturale, scribunt \mathcal{U} , vel \mathfrak{U} . Alterum expressum protrahendo vocem est $\overset{\circ}{\mathcal{U}}$, vel \mathfrak{U}° .

Littera *E* expressa sono quodam compresso, & strictis labiis scribitur \mathcal{E} , vel \mathfrak{E} .

Duo quoque habent *O*. Unum labiis apertis pronunciatum, & scribitur \mathcal{O} , vel \mathfrak{O} . Alterum apertum, & productum, ut \mathcal{O}° , vel \mathfrak{O}° .

Punctum desuper, vel superscriptum; Linea curva, vel recta, antea, vel postea collocata, aliquando efficiunt sensum diversum, aliquando vero esse breves, vel longas solum demonstrant, ut videbimus.

Abbreviaturae duae sunt in littera

၍, vel ၵ, idest *Koe*, & in *Naik* ၵ, vel ၵ^o.

Nasales sunt quinque. Sunt autem ၵ idest *Nba*. ၵ, seu *Gna*. ၵ *Na*, ၵ *Ma*, ၵ, ex quo efformatur *Va*.

Fa ၵ, & *Ra* ၵ ex adiucta linolea ၵ: ၵ faciunt *Scia*.

Littera ၵ *La*, cum linea inferius inflexa ၵ reddit sonum specialem, in ea enim pronunciando efformatur ventum, linguae cuspide ad superiorem partem palatus immota manente.

Uni litterae aliam superimponunt litteram ad indicandum brevem esse, aut longam, ut ၵ^o, vel ၵ^o *Ghi*, & *Gbj*: interdum etiam ut aliam enuncient vim: ut ၵ *Ka*, ၵ *Ki*.

Litterarum genera sunt decem. Sim-

plices , & radicales , ut $\text{ᄇ} \cdot \text{ᄃ}$ &c.

Ka , & *A*. Vocales , octo , ut superius .

Compositae ex littera superius notata ,
ut *Gha* ᄇᄃ, *Zha* ᄃᄃ, *Na* ᄃᄃ, *Ta* ᄃᄃ &c.

Aliae notatae ex duabus lineis paralle-
lis defursum tendentibus , ut ᄃᄃ *Khia* ,
ᄃᄃ *Pia* , ᄃᄃ *Phia* , ᄃᄃ *Lia* &c.

Non desunt circumclausae a curva qua-
dam linea , quae etiam mutant potesta-
tem , & sonum in *Ra* , & in *Ja* pro-
miscue , ut ᄃᄃ *Kra* , ᄃᄃ *Nra* , ᄃᄃ *Pra* ,
ᄃᄃ *Mra* &c.

Compositae a pluribus earumdem lit-
teris , vel etiam aliarum , quae omnes
accento adiuncto in fine fiunt consonan-
tes , ut ᄃᄃ' *Kek* , ᄃᄃ' *Kat* , ᄃᄃ'
Khek , ᄃᄃ' *Khat* , ᄃᄃ' *Zzit* , ᄃᄃ'
Nghan &c.

Litterae primi generis , vel radicales ,

semivocali subscripta constituunt septimum genus, ut ၵ *Koa*, ၶ *Khoa* &c.

Compositae vero ex tertio, quarto, & septimo genere formant genus octavum, ut $\text{ၵၵ}'$ *Kruék*, $\text{ၵၵ}'$.

Nouum genus fit ex duabus litteris, & ex duobus lineis clausis deorsum parallelis cum accéntu in fine, ut $\text{ၵၵ}'$ *Kiek*, $\text{ၵၵ}'$, $\text{ၵၵ}'$ &c.

Postremum denique genus efficitur a quatuor litterarum generibus, quae sine aliquo puncto positae exprimunt tantum eorum sonum naturalem $\text{ၵၵ}'$ *Ko*.

Si habent duo puncta fiunt longae, ut $\text{ၵၵ}'$ &c.

Si solum habent punctum subscriptum fiunt breues $\text{ၵၵ}'$ &c.

Quae litterae omnes simplices, ac coniunctae, quae reddunt unicum sonum,

formant numerum 1069., maioremque etiam efficerent, & plurium millia superarent, si eas singulatim enumerare vellemus. Vale.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible.

ALPHABETUM

BARMANUM

S E U

BOMANUM.

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

∞ Kaghì . Ka magnum . Ka
Nibil differt a k latino .

∂ Kagoè . Ka parvum . Kha
*Additur h ad innuendam
aspirationem, seu sonum gut-
turalem .*

○ Gane Ga parvum . Ga
*Est eiusdem soni ac ga lati-
num . Vicissim ga pro ka , seu
ca , & ka pro ga usurpatur .*

∞ Gaghì . Gha magnum . Gha
*Est leniter aspirata , parum-
que in usu .*

A

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

- C Ngha . Vocarunt maiores . Ngha
 N. nonnihil cum naribus , g
 vero leniter pronunciatur .
 Sed non satis apte res expri-
 mitur ; habet aliquid pecu-
 liare Europeis minus notum .
- O Zzalun . Cum parvulo oculo . Zza
 Pronunciari solet veluti cum
 duabus zz .
- ∞ Zzhalein . Composita . Zzha
 Est eiusdem soni litterae su-
 perioris , additur h ad in-
 nuendum sonum gutturalem .
- Q Zagoè . Cauda divisa . Za
- ∞ Zaminzoè . Habens mem̄ adñ . Za
 Eiusdem vocis superioris lit-
 terae ; sed haec parum usi-
 tata .
- P Gna . Ita maiores . Gna

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

- ξ Tadegnengheit . Cū sinu unco . Ta
Raro admodum adhibetur .
- § Thaunbè . Ut rostrum anseris . Tha
Habet sonum gutturalem .
Nullum ferme habet usum .
- Ϛ Dajengaup . Pectore inflexo . Da
Raro adhibetur .
- υ Dhajemoup . Pectus ut coci . Dha
Est leniter aspirata , & fere
nunquam usurpata .
- οβ Naghì . Magnum . Na
Quamvis sit na magnum , &
na parvum , utriusque idem
est sonus .
- ∞ Taunpu . Brevis , & pinguis . Ta
Quandoque sonat proinde ac
da . Littera maxime usitata .
- ∞ Thazendù . Ut cōpedū Eleph . Tha
Habet sonum gutturalem .

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

3 Dadoè . Figurae parvae . Da

⊙ Dhaochiaik . Scribebatur ∞ . Dha
*Sonus educitur a gutture ,
 sed vix percipitur ab adve-
 nis . Haec littera cum supe-
 riori vix aliquando adhibe-
 tur .*

§ Nanghe . Parvum . Na
*Est usitator , quam na ma-
 gnum .*

○ Pazauc . Figurae directae . Pa

⊙ Phaetho . Clauso ex una parte . Pha
*Est gutturalis , & gravis so-
 nus . In exponendis nomini-
 bus propriis latinis a nobis
 adhibetur pro f , qua littera
 caret lingua Barmana .*

⊙ Badechiaik . Superiori concava . Ba

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

∞ Bhagoum . *Figurae curvae .* Bha
Est leniter aspirata .

⊖ Ma . *Nihil est peculiare .* Ma

∞ Ja . *Hoc est pedibus inverfis .* Ja
ſ consonans, aliquando usur-
patur pro ra, dicitur etiam japel .

∩ Ra . *Etiam vocatur Ragauc .* Ra
Quandoque molliter pronun-
ciatur pro ja .

∞ La . La
Est littera usitatissima .

○ Va . *Pinguis, & rotunda .* Va

∞ Sa . Sa

Ut audire est in iis , qui ex
linguae impedimento non pos-
sunt pronunciare .

∞ Ah . *Ore veluti aperto .* Ah
Aspiratione .

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

⊘ La . La magnum . La

Raro usurpatur .

⊘ A . A

Litterae adjectae in nonnullis nominibus , vel etiam ad maiorem brevitate[m] usurpatae .

Fig. Cum his co[m]mutatae .) (Potestas , & sonus .

⊘ ⊘⊘' I breviter , & subito motu e pectore eductum .

⊘⊘' ⊘° I nec breve , nec longum .

⊘⊘' ⊘° J longum , seu voce protracta pronunciatum .

⊘° ⊘⊘ U vocale .

⊘° ⊘⊘ U voc. Sed voce aliquantisper in longum producta .

⊘ ⊘⊘ E strictis labiis prolatum :

⊘ ⊘⊘ O apertis labiis pronunc.

⊘⊘⊘ ⊘⊘⊘ O ut superius ; sed simul in longum producta voce .

Ufiratiores , abbreviationes .

Forma . Aequipollens . Sonus .

ſ 69 Roe .

ſ ʃL^om' Naik .

Quinque litterae communes , quae ex adjecta subtus linea curva sonum habent inter nares efformatum .

Figura . Potestas .

ſ Nha .

ʃ Gna .

ʃ Na .

ſ Ma .

ſ Va .

Duae litterae , quae ex adjectione eiusdem lineae curvae alium habent sonum .

ʃ Scia .

ſ Scia .

Altera , cui idem adjunctum praebet sonum peculiarem . Efformatur enim ven-

tus ex ore explodendo linguae cuspide
ad superiorem partem palatus immota re-
manente .

La .

Litterae primi generis , quae ex ad-
iunctis fiunt syllabae .

᳚ Kaghi re Ka

EXPLICATIO LEGENDI .

*Kaghi re, hoc est scribito ,
fit ka .*

᳛ Kaghi re khia Ka-

*Kaghi scribito cum altero
pede ᳚ fit ka- cum vocis pro-
ductione , seu cauda in fine .*

᳜ Kaghi re lunghiten Ki

*Kaghi &c. cum superposito o
fit ki .*

᳝ Kaghi re lunghiten zancat Khi-

*Kaghi &c superposito orbi-
culo o fit ki- cum cauda &c .*

𐌲 Kaghi re tachiaumne Ku

*Kaghi &c. una linea 𐌲 pro-
tracta fit ku .*

𐌲 Kaghi re nachiaumne Ku-

*Kaghi &c. duabus lineis 𐌲
fit ku-cum cauda &c.*

𐌺 Savetò kaghi re Ke

*Praeposito hoc signo 𐌺 kaghi
scribito fit ke strictum .*

𐌻' Kaghi re nauzopit Ke

*Kaghi scribito hoc signo 𐌻' fit
ke apertum .*

𐌺𐌲 Savetò kaghi re chia Ko

*Praeposito hoc signo 𐌺 kaghi
scribito pede adiecto 𐌲 fit ko.*

𐌺𐌲 Savetò kaghire chia sciezoto Ko-

*Praeposito hoc signo 𐌺 kaghi
scrib. adiecto 𐌲 , hoc signum'*

extende fit ko- apertum, longumque .

᠎ᠠ᠊ Kaghi re sezeten Kam.
Kaghi &c. cum parvo ocellulo^o fit kam .

᠎ᠠ᠎ᠠ᠎ᠠ Kaghi re chiamit Ka
Kaghi &c. pede ᠎, duobusque ocellis 8 fit ka brevi, sed gravi voce prolatum .

Haec eadem signa addita his litteris eundem sonum habent, ut in sequentibus videre est .

᠎	᠎ᠠ᠊	᠎ᠢ᠊	᠎ᠢᠢ᠊	᠎ᠤ
Kha	kha-	khi	khii-	khu

᠎ᠤ	᠎ᠡ	᠎ᠡ'	᠎ᠡᠢ	᠎ᠡᠢ'
khu-	khe	khe-	kho	kho-

᠎ᠠ᠊	᠎ᠠ᠎ᠠ ᠊᠎
kham	kha .

᠎ᠠ᠊	᠎ᠠ᠊	᠎ᠠ᠊	᠎ᠠ᠊	᠎ᠠ᠊
Ga	ga-	ghi	ghi-	ga

ဂ	ဂေ	ဂ'	ဂေါ	ဂံ
ga-	ghi	ghi-	gha-	ghi

ဂါး
ghi- .

ဃ	ဃာ	ဃိ	ဃိ	ဃု
Gha	gha-	gha	gha-	gha

ဃူ	ဃ'	ဃော	ဃော်	ဃံ
gha-	gha	gha-	gha-	gha

ဃား
gha- .

င	ငါ	ငံ	ငံ	ငု
Ngha	ngha-	ngha	ngha-	ngha

ငူ	ငေ	င'	ငေါ	ငေါ'
ngha-	ngha	ngha-	ngha	ngha-

ငံ
ngha ငါး
ngha- .

စ	စာ	စိ	စိ	စု
Zza	zza-	zza	zza-	zza

ꠘ	ꠘ	ꠘ'	ꠘꠘ	ꠘꠘ'
zza-	zza	zza-	zza-	zza-

ꠘ	ꠘꠘꠘ
zza	zza-

ꠘ	ꠘꠘ	ꠘꠘ	ꠘꠘ	ꠘꠘ
Zzha	zzha-	zzha	zzha-	zzha

ꠘꠘ	ꠘꠘ	ꠘꠘ'	ꠘꠘꠘ	ꠘꠘꠘ'
zzha-	zzha	zzha-	zzha-	zzha-

ꠘ	ꠘꠘꠘ
zzha	zzha-

ꠘ	ꠘꠘ	ꠘ°	ꠘ°	ꠘꠘ
Za	za-	za	za-	za

ꠘ'	ꠘꠘꠘ	ꠘꠘꠘ'	ꠘ	ꠘꠘꠘ
za	za-	za-	za	za-

ꠘ	ꠘꠘ	ꠘ°	ꠘ°	ꠘꠘ
Zha	zha-	zha	zha-	zha

ꠘꠘ	ꠘꠘ	ꠘꠘ'	ꠘꠘꠘ	ꠘꠘꠘ'
zha-	zha	zha-	zha	zha-

ဆ ဆာꣳ *Haec littera raro*
zha zha- . *adhibetur .*

ဉ ဉာ ဉာ^၀ ဉာ^၁ ဉာ
Gna gna- gna gna- gna

ဉာ ဉာ ဉာ ဉာ ဉာ
gna- gna gna- gna gna-

ဉာ ဉာꣳ *Quia quae sequuntur*
gna gna- . *in alphabeto quatuor*
litterae nullius ferme sunt usus , hic
non ponuntur .

ဂ ဂာ ဂာ^၀ ဂာ^၁ ဂာ
Na na- na na- na

ဂာ ဂာ ဂာ ဂာ ဂာ
na- na na- na na.

ဂာꣳ
na- .

တ တာ တာ တာ တာ
Ta ta- ta ta- ta

တ	တေ	တ'	တော	တော်
ta-	ta	ta-	ta	ta-

တ	တာ့			
ta	ta-			

ထ	ထာ	ထိ	ထိ	ထု
Tha	tha-	tha	tha-	tha

တ	ထေ	ထ'	ထော	ထော်
tha-	tha	tha-	tha	tha-

ထ	ထာ့			
tha	tha-			

ဒ	ဒါ	ဒ ^o	ဒ ^o	ဒေ
Da	da-	da	da-	da

ဒ'	ဒေါ	ဒော်	ဒ	ဒါ့
da-	da	da-	da	da-

ဓ	ဓာ	ဓိ	ဓိ	ဓု
Dha	dha-	dha	dha-	dha

ဓ	ဓေ	ဓ'	ဓော	ဓော်
dha-	dha	dha-	dha	dha-

ॐ ॐ४ *Hae duae litterae sunt*
 pha dha- *parvi usus .*

ङ ङी ङ^० ङ^० ङ
 Na na- na na- na

ङल ङे ङ' ङेी ङेऽ
 na- na na- na na-

ङ' ङीः
 na na- .

ॐ ॐी ॐी ॐी ॐ
 Pa pa- pa pa- pa

ॐ ॐे ॐ' ॐेी ॐेी'
 pa- pa pa- pa pa-

ॐ' ॐीः
 pa pa- .

ॐ ॐी ॐी ॐी ॐ
 Pha pha- pha pha- pha

ॐ ॐे ॐ' ॐे ॐेी'
 pha- pha pha- pha pha-

ဖ ဖာ့
 pha pha- .

ဗ ဗာ ဗိ ဗီ ဗု
 Ba ba- ba ba- ba

ဗု ဗေ ဗ' ဗော ဗော်
 ba- ba ba- ba ba-

ဗ ဗာ့
 ba ba- .

ဘ ဘာ ဘိ ဘီ ဘု
 Bha bha- bha bha- bha

ဘု ဘေ ဘ' ဘော ဘော်
 bha- bha bha- bha bha-

ဘ ဘာ့
 bha bha- .

မ မာ မိ မီ မု
 Ma ma- ma ma- ma

မု မေ မ' မော မော်
 ma- ma ma- ma ma-

မာ
ma ma-

ယာ ယိ ယီ ယ
Ja ja- ja ja- ja

ယာ ယေ ယံ ယော ယော်
ja- ja ja- ja ja-

ယာ
ja ja-

ရာ ရာ ရံ ရီ ရ
Ra ra ra ra ra

ရာ ရေ ရံ ရော ရော်
ra ra ra ra ra

ရာ
ra ra-

လာ လာ လိ လီ လ
La la la la la

လာ လေ လံ လော လော်
la la la la la

လ လာ့

la la .

o ဝါ ဝိ ဝိ ဝ

Va va va va va

ဝ ဝေ ဝ' ဝေ ဝေ'

va va va va va

ဝ ဝါ့

va va .

သ သာ သိ သိ သု

Sa sa sa sa sa

သ သေ သ' သေ သေ'

sa sa sa sa sa

သ သာ့

sa sa .

ဟ ဟာ ဟိ ဟိ ဟ

Ah ah ah ah ah

ဟ ဟေ ဟ' ဟေ ဟေ'

ah ah ah ah ah

ဟ ၊ ဟာၵ *Littera, quae non poni-*
 ah ah . *tur numquam est in usu.*

အ အာ အ^o အ^o အ_၂
 A a a a a

အ_၂ အေ အ' အေဝ အေဝ်
 a a a a a

အ အာၵ
 a a .

Aliud genus combinationum , seu syl-
 labarum , quod locum habet tantum cum
 nonnullis litteris , quae praeter superiora
 adiuncta , hoc alterum // signum , (quod
 dicitur *japen* , seu *ja appentum*) adne-
 xum habent , fiuntque syllabae compo-
 sitae .

ကျ ကျာ ကျ^o ကျ^o ကျ_၂
 Kia kia kii kii kiu

ကျ_၂ ကျေ ကျ' ကျေဝ ကျေဝ်
 kiu kie kie kio kio

ကျံ ကျာ့
kiam kia .

ချံ ချာ ချိ ချီ ချု
Khia khia_ khii kii_ khiu

ချံ ချော့ ချိ ချော့ ချော်
khiu_ khie khie_ khio khio_

ချံ ချာ့
khiam khia .

ပျံ ပျာ ပျိ ပျီ ပျု
Pia pia_ pii pii_ piu

ပျံ ပျော့ ပျိ ပျော့ ပျော်
piu_ pie pie_ pio pio_

ပျံ ပျာ့
piam pia .

ဖျံ ဖျာ ဖျိ ဖျီ ဖျု
Phia phia_ phii phii_ phiu

ဖျံ ဖျော့ ဖျိ ဖျော့ ဖျော်
phiu_ phie phie_ phio phio_

မျာ် မျာ်း
phiam phia .

မျာ် မျာ် မျိ် မျိ် မျါ
Mia mia mii mii miu

မျါ မျိ် မျိ် မျိ် မျိ်
miu mie mie mio mio

မျာ် မျာ်း
miam mia .

လျာ် လျာ် လျိ် လျိ် လျါ
Lia lia lii lii liu

လျါ လျိ် လျိ် လျိ် လျိ်
liu lie lie lio lio

လျာ် လျာ်း
liam lia .

Tertium genus combinationum , quae
fiunt ex linea circa litteram ducta (,
quae dicitur *rit* , seu circumvolutio , quae
importat sonum *ra* , quandoque usurpa-

tum promiscue cum superiori *ja*. Habet
usum solum in sequentibus litteris.

က	က့	ကိ	ကိ့	ကု
Kra	kra _~	kri	kri _~	kru

ကုၤ	ကေ	ကေ့	ကော	ကော့
kru _~	kre	kre _~	kro	kro _~

ကံ	ကံ့
kram	kra .

ခ	ခ့	ခိ	ခိ့	ခု
khra	khra _~	khri	khri-	khru

ခုၤ	ခေ	ခေ့	ခော	ခော့
khru _~	khre	khre _~	khro	khro _~

ခံ	ခံ့
khram	khra .

င	င့	ငိ	ငိ့	ငု
Nra	nra _~	ni	nri _~	nru

ငုၤ	ငေ	ငေ့	ငော	ငော့
nru _~	nre	nre _~	nro	nro _~

ᱚ ᱚᱛ
nram nria .

ᱚ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ
Pra pra_ pri pri_ pru

ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ
pru_ pre pre_ pro pro_

ᱚ ᱚᱛ
pra pra_ .

ᱚ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ
Phra phra_ phri phri_ phru

ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ
phru_ phre phre_ phro phro_

ᱚ ᱚᱛ
phra phra_ .

ᱚ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ
Mra mra_ mri mri_ mru

ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ ᱚᱛ
mru_ mre mre_ mro mro_

မြေ မြေ

mra mra .

Quartum genus syllabarum ex duabus literis compositarum , quarum posteriores ex nota superposita ' , quae dicitur *zat* , seu *sectio* , fiunt veluti consonantes . Usitatae sunt infra-scriptae .

ကတ် ကင် ကစ' ကည'

Kek ken kit kin

ကတ' ကနိ' ကပ' ကမ'

kat kan kap kam

ကယ' ကောဝ်

keè koo .

ခတ် ခင် ခစ' ခည'

Khek khen khit khin

ခတ' ခနိ' ခပ' ခမ'

khat khan khap kham

ခယ' ခေါဝ်

kheè khoo .

ငက'	ငင်	ငစ'	ငည'
Ngek	nghen	nghit	nghin
ငတ'	ငနိ	ငပ'	ငမ'
nghat	nghan	nghap	ngham
ငယ'	ငေါင်		
ngheè	nghoo.		
စက'	စင်	စစ'	စည'
Zzek	zzen	zzit	zzin
စတ'	စနိ	စပ'	စမ'
zzat	zzan	zzap	zzam
စယ'	စေါင်		
zzeè	zzoo.		
ဆက'	ဆင်	ဆစ'	ဆည'
Zzhek	zzhen	zzhit	zzhin
ဆတ'	ဆနိ	ဆပ'	ဆမ'
zzhat	zzhan	zzhap	zzham
ဆယ'	ဆေါင်		
zzheè	zzhoo.		

ညက'	ညင်	ညစ'	ညည'
Gnek	gnen	gnit	gnin

ညတ'	ညနိ	ညပ'	ညမ'
gnat	gnan	gnap	gnam

ညယ'	ညောင်
gneè	gnoo.

တက'	တင်	တစ'	တည'
Tek	ten	tit	tin

တတ'	တနိ	တပ'	တမ'
tat	tan	tap	tam

တယ'	တောင်
teè	too.

ထက	ထင်	ထစ'	ထည'
Thek	then	thit	thin

ထတ'	ထနိ	ထပ'	ထမ'
that	than	thap	tham

ထယ'	ထောင်
theè	thoo.

နက'	နင်	နစ'	နည'
Nek	nen	nit	nin
နတ'	နနိ	နပ'	နမ'
nat	nan	nap	nam
နယ'	နောဝ်		
neè	noo .		
ပက'	ပင်	ပစ'	ပည'
Pek	pen	pit	pin
ပတ'	ပနိ	ပပ'	ပမ'
pat	pan	pap	pam
ပယ'	ပေါဝ်		
peè	poo .		
ဖက'	ဖင်	ဖစ'	ဖည'
Phek	phen	phit	phin
ဖတ'	ဖနိ	ဖပ'	ဖမ'
phat	phan	phap	pham
ဖယ'	ဖောဝ်		
pheè	phoo .		

မက'	မင်	မစ'	မညာ'
Mek	men	mit	min

မတ'	မနိ	မပ'	မမ'
mat	man	map	mam

မယ'	မောဝ်
meè	moo .

ရက'	ရင်	ရစ'	ရညာ'
Rek	ren	rit	rin

ရတ'	ရနိ	ရပ'	ရမ'
rat	ran	rap	ram

ရယ'	ရောဝ်
reè	roo .

လက'	လင်	လစ'	လညာ'
Lek	len	lit	lin

လတ'	လနိ	လပ'	လမ'
lat	lan	lap	lam

လယ'	လောဝ်
lee	loo .

ဝက'	ဝင်	ဝစ'	ဝည'
Uek	uen	uit	uin

ဝတ'	ဝနိ	ဝပ'	ဝမ'
uat	uan	uap	uam

ဝယ'	ဝေါဝ်		
ueè	uoo.		

သက'	သင်	သစ'	သည'
Sek	sen	sit	sin

သတ'	သနိ	သပ'	သမ'
fat	fan	fap	fam

သယ'	သောဝ်		
feè	foo.		

ဟက'	ဟင်	ဟစ'	ဟည'
Hek	hen	hit	hin

ဟတ'	ဟနိ	ဟပ'	ဟမ'
hat	han	hap	ham

ဟယ'	ဟောဝ်		
heè	hoo.		

အက'	အင်	အစ'	အည'
Ek	en	eit	ein
အတ'	အနိ	အပ'	အမ'
eat	ean	eap	eam
အယ'	အော်		
eeè	eoò.		

Ex litteris , & signis superius usurpatis
aliae syllabae simplices , aliae compo-
sitaè .

ကိုတ်	ကိုတ်	ကျတ်	ကောတ်
Keit	kot	kiek	kauc
ကိုတ်			
kaik .			
ခိတ်	ခုတ်	ခုတ်	ခောတ်
Kheit	khot	khiek	khauc
ခိတ်			
khaik .			

ခိတ်	ခုတ်	ခုတ်	စောက်
Keit	kor	kiet	kauc

ခုိတ်
kaik .

ဆိတ်	ဆုတ်	ဆုတ်	ဆောက်
------	------	------	-------

ဆုိတ်

ညိတ်	ညုတ်	ညောက်	ညုိတ်
------	------	-------	-------

တိတ်	တုတ်	တောက်	တုိတ်
------	------	-------	-------

ထိတ်	ထုတ်	ထောက်	ထုိတ်
------	------	-------	-------

နိတ်	နုတ်	နောက်	နုိတ်
------	------	-------	-------

ပိတ်	ပုတ်	ပျတ်	ပေါတ်
------	------	------	-------

ကိုက်

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
Keit	kot	kiek	kauc

ကိုက်
kaik .

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

ကိုက်

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

ကိုက်

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

သိက်	သုတ်	ဘောက်	သုတ်
Keit	kot	kiek	kauc

ဟိတ်	ဟုတ်	ဟောက်	ဟုတ်
------	------	-------	------

အိတ်	အုတ်	အောက်	အုတ်
------	------	-------	------

ကိန်	ကုမ'	ကျင်	ကောင်
Kein	kom	kien	kaun

ကိုင်
kain .

ခိန်	ခုမ'	ချင်	ခေါင်
Khien	khom	khien	khaun

ခိုင်
khain .

ငိန်	ငုမ'	ငေါင်	ငိုင်
------	------	-------	-------

မိန်	မုမ'	မောင်	မိုင်
------	------	-------	-------

ဝိနိ	ခုမ'	ခောင်	ခုင်
Kein	kom	kien	kann
ယိနိ	ယုမ'	ယောင်	ယိုင်
ဆိနိ	ဆုမ'	ဆောင်	ဆိုင်
ဂိနိ	ဂုမ'	ဂောင်	ဂိုင်
ညိနိ	ညုမ'	ညောင်	ညိုင်
လိနိ	လုမ'	လောင်	လိုင်
တိနိ	တုမ'	တောင်	တိုင်
သိနိ	သုမ'	သောင်	သိုင်
ထိနိ	ထုမ'	ထောင်	ထိုင်

ပိန် ဟမ' ဟောင် ဟိုင်

Kein kom kien kaun

နိန် နမ' နောင် နိုင်

ဆိန် ဆမ' ဆောင် ဆိုင်

ပိန် ပမ' ပေါင် ပိုင်

ဖိန် ဖမ' ဖောင် ဖိုင်

Syllabae septimi generis compositae ex syllabis primi generis, & ex signo °, quod dicitur *vasoè*, supposito. Quia habet locum in aliquibus tantum figuris, & efformatur ex una suppositione litterae °; ideo integrum schema non exhibetur, sed unum, vel alterum.

ကွ ကွာ ကွိ ကွိ

Koa koa koi koi

ကွဲ	ကွဲ	ကွေ	ကွဲ'
kou	kou	koe	koe
ကွေ	ကွေ	ကွေ	ကွေ
koo	koo	koam	koa
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ
khoa	khoa	khoi	khoi
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ'
khou	khou	khoe	khoe
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ
khoo	khoo	khoam	khoa

Syllabae octavi generis compositae ex duabus litteris, & tribus signis superius expositis (*rit*, & *vasoè*, & *'sat*; seu compositae ex 3. 4. & 7. genere. Sunt raro usitatae, & facilis compositionis: dabo unum, vel alterum exemplum:

ကြွေ	ကြွေ	ကြွေ'	ကြွေ'
Kruek	kruen	kruit	kruin

ကြွတ် ကြွန် ကြွပ် ကြွမ်

ကြွယ် ကြွေဝံ

ကြွတ် ကြွင် ကြွမ် ကြွေဝံ
Khruuck

ကြွတ် ကြွန် ကြွပ် ကြွမ်

ကြွယ် ကြွေဝံ

Syllabae noni generis compositae ex duabus litteris , & duobus signis *// jepen* & ' *fat* seu ex secundo , & quarto genere ; habet usum tantum in sex subiectis litteris .

ကျွတ် ကျွင် ကျွမ် ကျွေဝံ
Kiek kien kit kin

ကျွတ် ကျွန် ကျွပ် ကျွမ်
kiat kian kiap kiam

ကျယ်' ကျော်
kie_ kio_.

ချက် ချင် ချစ်' ချည'

ချက် ချိန် ချပ်' ချမ်'

ချယ်' ချော်

ပျက် ပျင် ပျစ်' ပျည'

ပျက် ပျိန် ပျပ်' ပျမ်'

ပျယ်' ပျော်

ဈက် ဈင် ဈစ်' ဈည'

ဈက် ဈိန် ဈပ်' ဈမ်'

ဈာယ' ဈောဝ်

ဈာဝ် ဈာင် ဈာစ' ဈာညာ'

ဈာဝ် ဈာနိ ဈာပ' ဈာမ'

ဈာယ' ဈောဝ်

ဇာဝ် ဇာင် ဇာစ' ဇာညာ'

ဇာဝ် ဇာနိ ဇာပ' ဇာမ'

ဇာယ' ဇောဝ်

Syllabae decimi generis quatuor species, quarum singulae si scribantur sine punctis, sonum habent naturalem; si iis ex latere subiicias unum punctum., quod dicitur *auco mit*, hoc est, subius

punctum appinge, sunt breves; si postea ponantur 8, quod vocatur *scagamit*, seu duo puncta &c. sunt longae; ad maiorem brevitatem omnia haec puncta cum suis syllabis describuntur in litteris, in quibus usum habent.

ကိုဝ်း

Ko

ခိုဝ်း

kho

ငိုဝ်းစိုဝ်း

ဆိုဝ်း

ညိုဝ်း

တိုဝ်း

ထိုဝ်း

ရှိုဝ်း

ယိုဝ်း

ဇိုဝ်း

ဗိုဝ်း

ဘိုဝ်း

မိုဝ်း

ယိုဝ်း

ရိုဝ်း

သိုဝ်း

ဟိုဝ်း

အိုဝ်း ॥

ကု.မ'ခ

Kom

ခု.မ'ခ

khom

ဂု.မ'ခ

ဂု.မ'ခ

ဆု.မ'ခ

ဥု.မ'ခ

တု.မ'ခ

ထု.မ'ခ

ရှု.မ'ခ

ပု.မ'ခ

ဖု.မ'ခ

ဗု.မ'ခ

ဆု.မ'ခ

မု.မ'ခ

ယု.မ'ခ

ဂု.မ'ခ

လု.မ'ခ

သု.မ'ခ

ဟု.မ'ခ

ဆု.မ'ခ ။

ကြို.ဝ်ခ

Kio

ခြို.ဝ်ခ

khio

ဖြို.ဝ်ခ

မြို.ဝ်ခ

ဖြို.ဝ်ခ

လြို.ဝ်ခ ။

ကိဝ်း ကိဝ်း ကိဝ်း
 Kiom khiom
 ကိဝ်း ကိဝ်း။

ORATIO DOMINICALIS .

ကောင်ကင်၌ ။ နေတော်မူ
 မိုး သောအကွ၌ ပုံတို့အဘ
 ဂုဏ်ရောနာမံတော် မြတ်
 ကိုယူခပသိမံတို့ ဂိုသေလေး ။ မြတ်ချင် ဂို
 ကြသညာမြတ်စေသော ။ ။ သခင်မိကျေး
 ဇ။ တညာဟူသောနှိုင်းငံတော်သညာအကွ
 နှိပတို့၌ ရှေ့ကမံညာအကြောင်း ။ ကယမံ
 သနားတော်မူပါ ။ ။ ဂုဏ်စိတ်တော်နှင့်အ
 ညီမိုးကောင်ကင်၌ ။ ဂိုသ ကံသို ။ မိလျ
 မြိညာ၌ ။ ပြညာစိုပါအောင် ။ စောင်မတော်
 မူပါ ။ ။ အစညာနေမပြတ်အလှိုဂိုအပံ
 သာအရာအစားတို့ကို ။ လညာ ။ အကွ၌
 ပုံတို့အား ။ ယနေပေး သနားတော်မူပါ ။
 ။ အကွ၌ ပုံတို့ဝံအား ထိခိုက်ကျ၊ ငလှ
 ခိုသောသူတပါးတို့မိအပြစ်ကို ။ အကွ

နှိပ်တို့ရရှိတို့မမူသညာ'ခ ခိသက'သို့။ အ
 ကွန်ဒြိပ်တို့အပြစ်တို့ကိုလညာ'။ ကညာလှ
 တ'တော်မူပါ။ နှောင်ဂုဏ်ချင်အမြုဏ်ဌ်။
 အကွန်ဒြိပ်တို့ပါဝင်ချင်မဂိုပ'လျက'။ မ
 ကောင်မသင်သောအရာဟူသ မြုနှင်ကင်
 လှတ'ရသညာ'ဖြစ်စေသော။ အာမင်။

SALUTATIO ANGELICA.

ဝေမာဂိုယရ်က'ကျေ ၈ ဇူ ၈
 အာ နှင်ဖြညာ'စုံတော်မူသော။
 တုဏ္ဏဒသခင်သညာ'။ ခင်မရိ
 ကျိဌ်တ်။ နေတော်မူဖါ။ မိမတကာတို့
 ထက'သာဖြစ်တ'တော်မူသညာ'။ ဝမ'ခေါင်ဌ်။
 စ'နေသောပဋိသနေလညာ'။ အထူးလှရိဖြ
 တ'တော်မူသောသခင်ဇေဇူ ၈ တညာ'။ သ
 တမာဂိုယ။ မြစ်စာသုဏ္ဏဒ မယ'တော်ယ

ရမ္မစရ် ခနာ ဖြောင်မညာ'အချိန် အခါတို့
၌လှမ်း ။ မကောင်ချင်အဖြစ'သို့ရောက'
သော် ။ အကွန်ပ'တို့အာဉ်ဂှာ ။ ဆု
တောင်တော်မူပါ ။ ။ အာမင် ။

SYMBOLUM APOSTOLORUM .

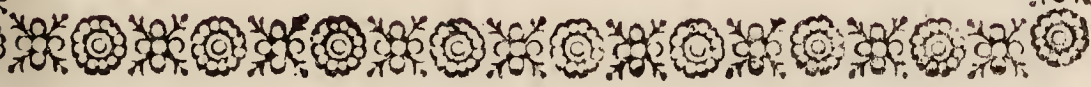

လပြန်ပြညာ'စိုတော်မူ
သောခမညာ'စ တော်ဘု
ရားသည် ။ မိုးမြေတို့
ကိုဝ'ဖဆင်တော်မူကြောင်ကို ။ ယပြညာ'
လေး မြတ်ချင်ရှိပါ ။ ဘုရားရှင်သာ
တော်သခင်ဇေယျကြီးတူ အကွန်ပ'တို့
သခင်တပါး တညာ'သာလျှင် ။ အိသပိရုံတူ
သိတူစ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ။ ပဋိသန္ဓေယ
တော်မူရ် ။ အစညာ'သိလန်ပြညာ'စိုတော်
မူသောမာဂိုယကပေါ် ဖားတော်မူသည် ။

ပိုမို ညာမိလတူမင်လက'ထက' ။ ဒက္ခစရို
 မာကူင်ပိတော်မူရ် ။ တိကျင်လၤၤထာ ၈
 သဖြင်။ အသက'တော်ဝဂ္ဂက'ရ်။ အလောင်
 တော်ကိုတူင်ဒွိမ္မက'သညာ' ။ အသက'
 တော်သညာ'ကာ ၈ အောက'နိမ'သောနေရာ
 အရပ'တို့သို့ကြိုတော်မူသညာ' ။ သို ၈ ရ
 က'တိုင်လျှင်သေသဖါသူတို့အစုမှကိုယ'
 တော်နှင်။ အသက'တော်နှင်တကွထတော်
 မူရ် ။ မို ၈ ကောင်တင်အရပ'တို့သို့ ။ တ
 က'တော်မူရ် ။ အာ ၈ လၤ ၈ စွဲနှင်ဖြညာ'စွဲ
 တော်မူသော ။ ခမညာ'တော်တူဂ္ဂ ၈ လကျာ
 ဘက'မြထိုင်ခနိတော်မူသညာ'။ ကအမာတူ
 သောခါလျှင် ။ အသေအရှင်လၤၤတို့ကို
 လါရ်စီရင်စစ'ကြောတော်မူလမညာ' ။ ဖါ
 အရာအကြောင်တို့ကို ။ ယဉ်ကြညာ'လေး
 ဖြတ်ချင်ရှိပါသညာ'။ အီသပီရိတူးဘတူး
 ဘဉာရှင်ဝိညာညာ'တော်ရှိကြောင်။ ဘဉာ ၈

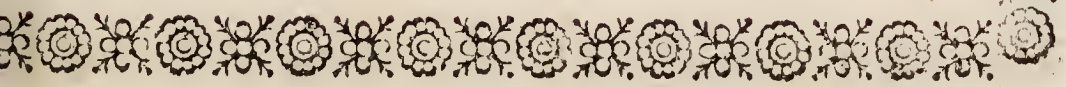
သခင်ကောင် မြတ်သော အာသာတူလ၊ အ
 စုတို့သည်။ ကာလအရပ်တို့၌။ အစည်
 တည်နေကြောင်း။ ထိုလ၊ စုတို့သည်။
 ပြုသောကောင် မြတ်ကိုသာ သာတူလ၊ တို့
 အတူတကွအကျိုးခံစားရကြောင်း။ မ
 ကောင်သောဟူသမျှအဖြစ်တို့ကိုလည်
 ကင်လွှတ်စေကြောင်း။ သေသောသူအ
 ပေါင်တို့သည်။ ပကတိသောကိုယ်ဖြင့်
 တနေ့သ၌။ ရှင်ကြမည်အကြောင်း။ တို့
 နှောင့်မှအစည်မဖြစ်အသက်ရှင်ချင်ချ
 မ်သာကို။ တည်နေမည်အကြောင်း။ မိ
 ဆိုခံပြီ။ သောအကြောင်းအရာတို့ကို။
 ယုံကြည်လေး။ မြတ်ချင်ရှိပါမိ။
 ။ အာမင် ။

A N T I P H O N A
AD VIRGINEM MARIAM.

အကွၢ်နှိပ်တုၢ်အာၣ်ကယ'မတော်
 အ မူၣ် ။ ငြိမ'ဝ.ပ'သာယာစွာ
 အသက'ရင်ချင်ချ မ'သာကို
 ဖေၣ် တတ'သောအကျ နှိပ်တုၢ်တောင်.တ
 မြှင်လင်ချင်ဂိုပါသောသခင်မသမိ။ ဂုဏ'
 ကျေးၣ် ။ အပေါင်ဝဉ်နှင်။ ပြုဉ်စိုတော်
 မူစေသတညာ'။ ။ ဆင်ရရာမိနသို'ယို'ရော
 သောအဝသာၣ်တစုတုၢ်ဝါ။ သခင်မနော
 က'တော်သို'ကွေ့ၣ်လျှော့ၣ်ပါမိ။ ။
 ဆင်ရ'ချင်မျက'ရညာ'ယိၣ်ရာ အရပ'ကညာ
 ညာ'ဝဉာၣ် ငို'ကွေ့ၣ်ချင်ချင်.သခင်မနောက'
 တော်သို' ။ အကွၢ်နှိပ်တုၢ်ပရိရတောင်.တ
 ကြပါမိ။ အကွၢ်နှိပ်'ကိုယ'စာၣ်အာၣ်ထ
 တ'တော်မျၣ် ။ သနာၣ်တော်မူတတ'သော

မျက'စိထော်ကိုဝ'အ ကွ။ ဣန္ဒြိပ'တူ့ဆီသုလွ
 န'လန'တော်မူပါ။ ။ ။ ဖါဆင်ဂုဏ္ဍာနမ္ပလွ
 တ'သုဖါကာလဒွလျ'ပဒိုသ နှိစ'နေတော်
 မူပြီသော'အထူး လွဒွမြတ်တော်မူသော
 သခင်ဇေဇ။ ။ ။ ဂေမူက'နှာတူ့ကိုပြတော်
 မူပါ။ ဩသနာ ။ ခြင်ဂူသော။ ။ ဩချစ'
 ခင်စိုမက'ချင်ဂူသော။ ။ ဩသိမ'မွေ ။ ။
 ညာ'ချင်သိလနှင်။ ။ ပြညာ'စိုတော်မူသော
 မာဂိုယာခင်မသဖါ။ ။ ။ ကြိသတူ့သခင်နှု
 တ'တော်ထုက'နှင်အ ညာ။ ။ အ ကွ။ ဣန္ဒြိပ'တူ့
 သညာ'ကျေ ။ ။ တော်ကိုခိုထိုက'အောင်။ ။
 မြတ်စွာဘဂ္ဂာ ။ ။ မယ'တော်အက္ခိ။ ဣန္ဒြိပ'တူ့
 အသိ။ ဣန္ဒြိ ဆုတောင်တော်မူပါ။ ။

PRAECEPTA DECALOGI.

၁ သညာ'သင်ဝါဘုရား ဖြစ်
 ငါ တော်မူသညာ'။ ငါမှတ
 ပါးဘုရားဟူ၍ကိုးကွ
 ယ်ချင်ကိုမပြုလင်။

၂ သင်ဝါအရှင် ဖြစ်တော်မူသောသူ
 ရှင်နာမတော်မြတ်ကို ။ မရှိမသေ။
 တိုင်တညာ'၍ကြံ မဆီချင်ကိုမပြုလင်။

၃ ဘုရားရှင်သတင်ပွဲနေတို့၌။ လူ
 ပဆောဆောင်မြူကို ။ စွန့်ပြုစေ၍ ။ အာ
 သာမြူကိုအားထုတ်ရမညာ'သတိဖြူလေ။

၄ မိဘတို့၌ ။ ရှိသေစွာကူလေ။

၅ လူတို့အသက်ကိုသတ်ယူတံ့ချင်
 ကို ။ မပြုလင်။

၆ ကာမဂိုဏ်းမြင့် ။ ကျူးလွန်ချင်ကို
 မပြုလင်။

၇ သူဖိဝစညာဉ္ဇာကို။ ခုနယ၊ ချင်ကို
ပြုလင်။

၈ မဟုတ်မမြန်သော အလှတို့ကို ဟု
တံမြန်သညာဟူ၍။ သကံသေမခံလင်။

၉ သူတပါးဖိမယားကို။ နှစ်သကံ
တပံစွန်ချင်ကို။ ပြုလင်။

၅၀ သူတပါးဖိဝစညာဉ္ဇာကိုလိ
ချင်သော လောဘစိတ်မရှိစေလင်။

